

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Til fru Pernille Sams og til hr. Thor Pedersen: Jeg tager fuldkommen udtrykket, at »det burde selv kyllingehjerner kunne forstå« til mig. Det var ikke mig, der sagde det, men jeg er fuldkommen enig i det. Det var jo holdningen dengang i den samlede opposition, at den stilling, som regeringen tog, ikke gav nogen berettiget forventning; den var urimelig. Det var også ønsket dengang, at vi skulle have to forløb; det var os, der ønskede det. Det var regeringen, der talte om ét forløb; oppositionen sagde: Vi skal have to. For den dér sag med, at der var givet berettigede forventninger, er så soleklar, at det må hr. Frank Poulsen dog kunne afklare i løbet af meget kort tid. Dér tog vi fejl. For selv om det er en enkel sag, så arbejder en dommer altså på en bestemt måde, så en afklaring af selv en så enkel ting tog 11 måneder.

Så skrev jeg også under på dengang, at hvis undersøgelsen gav et uventet resultat, så skulle vi ikke have den anden undersøgelse, nemlig hvis Frank Poulsen – det var der ingen, hverken hr. Thor Pedersen eller jeg, der troede – skulle komme til den konklusion, at der ikke var givet nogen berettigede forventninger, så var der ingen sag. Så må vi bare indrømme, at så har vi taget fejl. Undskyld, hr. minister, men vi har taget fejl. Der var ingen sag. Det forventede jeg ikke. Det forventede hr. Thor Pedersen givetvis heller ikke, og det var heller ikke resultatet. Selvfølgelig vi havde ret dengang, oppositionen, den samlede opposition, og regeringen er blevet til grin. Men så kommer sagen. I vil alene hænge skatteministeren, alene fordi han i den sene nat-tetime tog fejl. Det er afklaret. Og dér har jeg begrundet i min tale, at det vil jeg ikke. Jeg ville have handlet på samme måde i den samme situation. Hvis skatteministeren skal hænges, så skal det være, fordi han bevidst har løjet over for Folketinget. Det er så et svar også til fru Kirsten Jacobsen.

Vi har brug for nye informationer. Vi har bl.a. brug for hele den information, som skatteministeren havde, ikke kun det, han sendte videre til Folketinget, men det, han selv havde.

Så vil jeg lige afslutningsvis, for tiden er gået, sige: Jeg har aldrig beskyldt fru Kirsten Jacobsen for at have ført en hetz, tværtimod kun gratuleret fru Kirsten Jacobsen i fjernsynet for åben skærm, som hun selv husker, men det hele, udnævnelser af sagen til Stavud-teatret osv., fik karakter af en hetz, uden at man vel kan rette

bebrydelse mod enkeltpersoner eller enkelte organer for at deltage i den.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Fru Pernille Sams rejser spørgsmålet, hvorfor det skal være et parlamentarisk udvalg og ikke en dommer, der skal undersøge de her ting.

Jeg vil godt bede fru Pernille Sams holde fast i, hvad det er, der skal undersøges. Det er ikke et spørgsmål om, hvad der skete den nat, for det er med Frank Poulsens undersøgelse klarlagt. Det, der skal undersøges, er, hvorvidt Folketinget er rigtigt informeret eller ikke er rigtigt informeret, og dér er der altså nogle af os, der rent faktisk har den opfattelse, at det er rigtigt, at det er Folketinget selv, der afgør, om det er velinformeret eller ikke er velinformeret, og ikke mennesker uden for denne sal, endsige en dommer.

Derfor er det et parlamentarisk udvalg. Jeg synes, det faktisk er ganske logisk, at det er Folketinget selv, der iværksætter en undersøgelse af informationsstrømmen til os, og det har vi så valgt i det her tilfælde, og jeg håber, fru Pernille Sams i al fald vil respektere, at vi har det synspunkt.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det var hr. Thor Pedersen, der lidt utraditionelt i en kort bemærkning til et helt andet ordførerindlæg følte sig foranlediget til at stille et spørgsmål til mig. Men jeg vil da ikke undlade at svare, selv om jeg allerede har svaret på de klare spørgsmål før. Til gengæld har jeg ikke fået noget som helst svar, hverken uklart eller klart, fra hr. Thor Pedersen i forhold til det, jeg spurgte om: forholdet med ambi-sagen. Det er jo sådan, at vi har lidt brug for også at prøve at være konsekvente i den måde, vi optræder på i Folketinget, når vi beslutter, om ministre har et ansvar eller ej, og om det gøres gældende eller ej.

I ambi-sagen havde vi en klar dom. Det tror jeg ikke man kan diskutere. Vi tabte godt 4 mia. kr. med det samme og har ført forfærdelig mange retssager om resten siden. Det blev en klar dom: en forkert lov blev underkendt. Der var forkerte oplysninger i Folketinget. Hvorfor gik Venstreministre og konservative ministre ikke straks? Nu vil jeg ikke prøve at svare, jeg har prøvet det lidt tidligere. Der blev heller ikke svaret fra konservativ side. Hvad var det, man